

Sygn. akt IV CSK 66/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. S. i E. S.  
przeciwko "L." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.  
w likwidacji  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 17 lipca 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o zapłatę na skutek apelacji pozwanej L., sp. z o.o. w B. w likwidacji zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 8 grudnia 2015 r.

Pozwana wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego art. 286 k.p.c. w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 656 § 1 k.c. w związku z art. 637 k.c. a także art. 65 § 1 i § 2 k.c. Ponadto wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona, a oczywistość ta wyraża się w przedstawionych argumentach dotyczących zagadnień prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W ramach przyczyn kasacyjnych skarżący wyeksponował trzy istotne zagadnienia prawne z dziedziny prawa materialnego oraz prawa procesowego, a zarazem podkreślił, że skarga jest oczywiście uzasadniona z przyczyn przedstawionych w argumentach uzasadniających istnienie sformułowanych zagadnień prawnych. W skardze kasacyjnej zachodzi więc sprzeczność logiczna, metodologiczna i systemowa, zagadnienie prawne bowiem nie może być istotne, gdy zarazem stojące za nimi argumenty są „oczywiste” - czyli *prima facie*, bez jakichkolwiek analiz i dociekań - uzasadnione.

Poza tym ogólna wymowa wskazanych przyczyn kasacyjnych, a także uzasadnienia podstaw wskazują jednoznacznie, że skarga kasacyjna zmierza do podważenia ustaleń Sądów *meriti*.

Niezależnie od tego trzeba zaznaczyć, że art. 286 k.p.c. był już przedmiotem wielu orzeczeń Sądu Najwyższego, w których eksponowane jest istnienie „rzeczowej potrzeby” uzasadniającej dopuszczenie dodatkowej opinii biegłego lub uzupełnienie jej złożenia (np. ostatnio wyroki z dnia 23 czerwca 2017 r., I CSK 627/16, nie publ., z dnia 8 października 2015 r., I UK 447/14, nie publ., z dnia 23 stycznia 2012 r., II PK 97/11, nie publ., z dnia 28 października, I UK 84/08, OSNP 2010, nr 9-10, poz. 120, i z dnia 12 lutego 2003 r., V CKN 1622/00, nie publ., oraz postanowienie z dnia 29 sierpnia 2013 r., I CSK 20/13, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

